בס"ד

אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות ש"ע" רשת מוסדות "קול יהודה"

עורך: הרב עוזיאל אדרי | פרשת השבוע: **מטות – מסעי** | גליון מס' 722

דבר העורך

המסע של כל החיים

השם של פרשיות "מטות-מסעי" רומז לכללות עבודת האדם במשך ימי חייו, "מסעי" שהוא נמצא תמיד ב"מסע" של התעלות בעבודת ה' מחיל אל חיל. והשם של פרשת "מטות" רומז לתקיפות ונחישות כ"מטה - מקל" שהוא קשה וחזק. החיבור בין שתי פרשיות "מטות – מסעי" מלמד, שהרוצה לראות הצלחה ב"מסע" העלייה המתמדת בעבודת ה', הרי הוא ישיג את הדבר הזה רק על ידי תקיפות כ"מטה", כמו שכתב בשו"ע ולא ייבוש מפני המלעיגים עליו בעבודת ה'.

ועל כן אומר הבעש"ט הק' זיע"א: "אלה מסעי בני ישראל" כל מ"ב המסעות שעברו בני ישראל במדבר הם קיימים ומצויים גם אצל כל אחד ואחד מבני ישראל, שעובר אותם במשך מהלך חייו מיום היוולדו.

בברכת שבת שלום ומבורך

הרב **עוזיאל אדרי**
רב קהילת קודש 'שבטי ישראל שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

מדוייק לבאר-שבע

לוח הזמנים לפי שעון "קיץ"	יום א' ע"ח מנחם אב 23.7.17	יום ב' ח"ו מנחם אב 24.7.17	יום ג' ב' מנחם אב 25.7.17	יום ד' ג' מנחם אב 26.7.17	יום ה' ד' מנחם אב 27.7.17	יום ו' ה מנחם אב 28.7.17	שבת קודש ו' מנחם אב 29.7.17
עלות השחר	4:25	4:26	4:27	4:27	4:28	4:29	4:30
זמן טלית ותפילין	4:33	4:34	4:35	4:35	4:36	4:37	4:38
זריחה – הנץ החמה	5:57	5:58	5:59	6:00	6:00	6:01	6:01
שקיעה	19:45	19:44	19:44	19:43	19:42	19:42	19:41
צאת הכוכבים	20:01	20:01	20:00	19:59	19:59	19:58	19:57
סו"ז ק"ש לדעת מג"א	8:36	8:36	8:37	8:37	8:37	8:38	8:38
סו"ז ק"ש להתניא והגר"א	9:18	9:18	9:18	9:19	9:19	9:19	9:20

זמני הדלקת הנרות

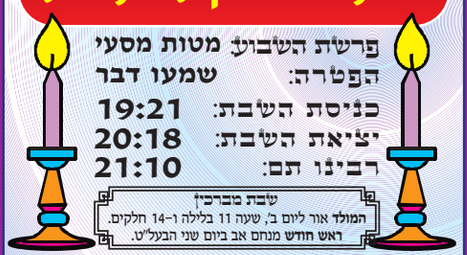

פרשת השבוע: **מטות מסעי**
הפטרה: **שמעו דבר**
כניסת השבת: **19:21**
יציאת השבת: **20:18**
רבינו תם: **21:10**

שבת מברכין
המולד אור ליום ב', שעה 11 בלילה ו-14 חלקים.
ראש חודש מנחם אב ביום שני הבעל"ט.

דבר רב העיר שליט"א

חכמה ומידות

וַיֹּאמֶר אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶל אַנְשֵׁי הַצָּבָא הַבָּאִים לַמִּלְחָמָה זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה
(במדבר לא, כא)

ויאמר אלעזר הכהן: לפי שבא משה לכלל כעס, בא לכלל טעות שנתעלמו ממנו הלכות געולי עובדי כוכבים... (רש"י)

המקור לדברי רש"י הללו, הוא מדברי הש"ס (פסחים סו, ב): 'ריש לקיש אמר כל אדם שכועס, אם חכם הוא - חכמתו מסתלקת ממנו, אם נביא הוא - נבואתו מסתלקת ממנו. אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו, ממשה דכתיב (במדבר לא, יד) ויקצוף משה על פקודי החיל וגו', וכתיב (שם לא, כא) ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר ציוה ה' את משה וגו', מכלל דמשה איעלם מיניה. אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו, מאלישע דכתיב (מלכים ב - ג, יד) לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נושא אם אביט אליך ואם אראך וגו', וכתיב (שם ג, טו) ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו רוח ה'. ופי' רש"י: 'קחו לי מנגן - להעביר כעסו שכעס על יהורם. ותהי עליו יד ה' - מכלל דאסתלק', עי"ש.

והלב משתומם, וכי כעסו של משה היה ח"ו כעס של טינה או קלקול המידות, והלא קיום מצות ה' היא זו שבערה בקרבו עד שקצף על פקודי החיל 'מדוע החייתם כל נקבה'. ובפרט שעיקר החטא והמגיפה הנוראה שבאה בעקבותיו, היה בגלל בנות מדין שהחטיאו את ישראל. וא"כ מדוע נענש משה בעונש חמור כל כך, שנסתלקה ממנו חכמתו! וכן יש לתמוה על סילוק נבואתו של אלישע, אשר כעסו לא היה אלא מחאה נמרצת על כבוד שמים. שהרי יהורם מלך רשע היה וכל ימי מלכותו עשה הרע בעיני ה' וגם דבק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל, כמפורש בכתובים (שם), ורק בצר לו פנה אל אלישע שיתפלל בעדו לבל ימות הוא וכל צבאו בצמא, ועל כך זעם בו אלישע 'מה לי ולך - לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך'. זאת ועוד, שלבסוף כבש את כעסו והתפלל בעדם והצילם בניסים גלויים. ועם כל זה, נסתלקה ממנו נבואתו... אתמהה!

וכזאת יש לנו להעיר, על דברי רבי יהודה שם: 'כל המתייהר, אם חכם הוא - חכמתו מסתלקת ממנו, אם נביא הוא - נבואתו מסתלקת ממנו. אם חכם הוא חכמתו מסתלקת ממנו - מהלל, דאמר מר התחיל מקנטרן בדברים, וקאמר להו הלכה זו שמעתי ושכחתי. אם נביא הוא נבואתו מסתלקת ממנו - מדבורה, דכתיב (שופטים ה, ז) חדלו פרזון בישראל חדלו עד שקמתי דבורה שקמתי את בישראל וגו' (יהורה שהיתה משפלת המנהיגים שלפניה ומתפארת בעצמה - רש"י), וכתיב (שם ה, יב) עורי עורי דבורה עורי עורי דברי שיר' (שנשתתקה מחמת סילוק נבואתה - רש"י). ושוב הלב משתומם, וכי הלל מופת הענוה בישראל כהוראת התלמוד (שבת ל, ב) 'לעולם יהא אדם ענוותן כהלל', היתה כוונתו ח"ו להתייהר על בני בתירא או להתכבד בקלונם, הרי פשוט שלא ביקש אלא להוכיחם על שלא שמשו בפני שני גדולי הדור שמעיה ואבטליון, כמבואר שם להדיא בגוף המעשה. וא"כ במה חטא, עד שנשתכחה ממנו תורתו. וכן יש לתמוה על הסתלקות הנבואה מדבורה, וכי כוונתה היתה ח"ו להתפאר בעצמה או להשפיל את המנהיגים שלפניה'!

ברם כבר הארכנו (במקום אחר) לבאר שמידת הענוה היא מפתח החכמה, ושם הוכחנו ביסודות איתנים ומקורות נאמנים, שמשה רבינו ע"ה והלל הזקן זכו לחכמתם המופלגת בעבור מידת הענוה שהיתה בהם, עי"ש. ודי אם נזכיר משם דוגמא אחת שיש בה כדי לאלפינו בינה, עד כמה מידת הענוה היא מפתח החכמה. וכה הם דברי

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הפרשה"

אורות הפרשה

הש"ס (מנחות ז, א): 'אבימי מסכתא אתעקרא ליה (נשתכחה ממנו מסכת מנחות), ואתא קמיה דרב חסדא לאדכורי גמריה. ולישלח ליה וליתי לגביה (מדוע לא שלח לקרוא לרב חסדא), סבר הכי מסתייעא מילתא טפי', ופי' רש"י: מסתייעא מילתא, משום יגעתי ומצאתי, עי"ש. ולפי הנראה, אין הכוונה בזה רק לעצם טורח ההליכה, אלא כיון שרב חסדא היה תלמידו כדמוכח מרש"י לעיל, א"כ הגע עצמך כמה צריך היה לשבור את מידותיו כדי לילך לתלמידו ללמוד ממנו את מה שהוא עצמו לימדו. וזוהי עומק 'היגיעה' שדיבר בה רש"י. ועל כל פנים מפורש לפנינו, שאבימי בשעה שנשתכח ממנו תלמודו, לא מצא דרך טובה יותר להחזרת תלמודו, מאשר מידת הענוה ללכת ללמוד תורה מתלמידו - 'סבר הכי מסתייעא מילתא טפי'!

ומעתה שפיר יש לומר, שאין בדברי הגמ' בפסחים הנז"ל עונש כפשוטו על חטא הגאוה או הכעס, אלא אדרבה 'סילוק חכמתם' (באותה הלכה) של משה והלל - הוא פועל יוצא ממידת הענוה המופלגת שהיתה בהם. והיינו שדוקא בהם דקדקו משמים כחוט השערה, יען כי זכו לחכמתם מפני מידת הענוה שהיתה בהם, וא"כ בדין הוא שכפי שיעור חכמתם - כך גודל הזהירות הנדרשת מהם לשימור מידת הענוה שהיתה בהם בכל תנאי ובכל מצב, שהרי היא המפתח לכל חכמתם. וכן יש לומר גבי הסתלקות הנבואה (לשעתה) של אלישע הנביא ודבורה הנביאה, שהרי מידת הענוה היא תנאי לנבואה ורוח הקודש, כמבואר במשנה (סוטה ט, טז): 'ענוה מביאה לידי יראת חטא, ויראת חטא מביאה לידי חסידות, וחסידות מביאה לידי רוח הקודש'!

אכן גדולי ומאורי הדורות האמיתיים, ברחו מן הכבוד כמי שבורח מפני האש. וידוע שמרן החפץ חיים היה מגנה את התארים המופרזים שהעניקו לו במכתבים כמו 'גאון' ו'צדיק'. ובספרו 'חפץ חיים על התורה' סיפר בשם המגיד מישרים דוילנא, מעשה בכפרי אחד שלמד תורת 'הלוח' לכל פרטיו, עד שהיה בקיא בכל ענייני המולד וקביעת המועדים, והיו תושבי הכפר מכנים אותו בתוארים של רב וגאון. אך פעם אחת נזדמן לעיר וילנא והתפלל בבית מדרשו של הגר"א, ובין מנחה למעריב השתתף בשיעורו של הגר"א, ולא הבין כלום מכל החידושים והפלפולים... וסיים החפץ חיים, שכך יהיה ממש עם כל אותם אנשים פשוטים שמכנים אותם בעוה"ז בתואר רבנים וגאונים, שכאשר ישבו בעוה"ב במחיצת גדולי התורה האמיתיים, לא יבינו כלום מתורתם, כלום יש לך גהינום גדול מזה...!

בתשובות מכתב יד רבינו אליעזר פאפו בעל 'פלא יועץ' זיע"א שכתב בימי נערותו, מצויות תשובות שקיבל מרבו רבי מאיר בנימין מנחם ב"ר יוסף דאנון זצ"ל שהיה מגדולי החכמים בסראייבו. באחת מהערותיו לתלמידו, אילפו מוסר הכתיבה, בזה הלשון: 'שתהיה זהיר לכתוב על המחברים בלשון כבוד, ושים לנגד עיניך מה שכתב מופת דורנו החיד"א נר"ו בשם הירושלמי, שלעולם יהיה בעל השמועה לנגד עיניו ובזה יהיה נכוה בגחלתו. גם היזהר שלא תכתוב כלל בגליוני הספרים, וכבר ראיתי שבאיזה מקומות כתבת ומחקת, והיה מן הראוי לענוש לך על זה, אלא שעשיתי את עצמי כאילו לא ראיתי', עכ"ל (אורות הפלא). ישמע חכם ויוסף לקח!

בברכת שבת שלום ומבורך

הרב יהודה דרעי

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

אורות הכשרות

בס"ד

הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע
מחלקת הכשרות

הוסרה ההשגחה

"פיצה ביתית"

רח' משה דיין, באר-שבע

ומהיום אין לנו שום פיקוח ואחריות על המוצרים הנמכרים בעסקים אלו

"בד"ץ מהדרין"
שע"י
הרבנות הראשית באר-שבע
מחלקת "כשרות מהדרין"
בראשות כב' המרא דאתרא הרה"ג יהודה דרעי שליט"א

הוסרה השגחה מהדרין

ועבר להשגחת רבנות רגילה

"בנדורה"

רח'בן צבי 3, באר-שבע

★★★★★★★★

"קפה קפה"

רח' התקווה 4, קרית הממשלה, באר-שבע

בבכה
"מחלקת הכשרות"
שע"י הרבנות הראשית באר-שבע

הרבנות והמועצה הדתית
מחלקת הכשרות

הודעה חשובה

תושבי באר שבע היקרים שימו לב!

ביום שני א' אב תשע"ז (□□□□□□) בלילה
יפוג תוקף של תעודות הכשרות
מטעם הרבנות באר שבע

זיכרו! יש לדרוש מבעל העסק
תעודת כשרות מקורית בתוקף
עם חתימה וחותמת

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורינו המרא דאתרא הרה"ג יהודה דרעי שליט"א

הלכות ימי תשעה באב

ש - מה משמעות דברי המשנה "משנכנס אב ממעטין בשמחה"?
ת - מראש חודש אב ועד אחר התענית, ממעטין בשמחה. והיינו שאין לעסוק במשא ומתן של שמחה, כגון רכישת כלים חשובים ותכשיטים או שאר צרכי חופה וכדומה. אבל משא ומתן שאינו של שמחה אלא לצורך פרנסתו יש אומרים שגם בהם צריך למעט עד כדי פרנסתו בלבד, ויש אומרים שבהם אין צריך למעט כלל ויעסוק במלאכתו כדרכו. והמנהג להקל בזה כדברי המקילים, מפני שבזמן הזה הכל נחשב כדי פרנסתינו. כמו כן אין לבנות או לשפץ בנין של שמחה, כגון עבודות סיוד וצביעה או התקנת כלים סניטרים ואריחי קרמיקה וכדומה, אפילו אם התחילם קודם ראש חודש אב. אבל שאר עבודות בניה ושיפוצים שהם לצורך דירתו, כגון הרחבת חדרים אם התחילם קודם ראש חודש אב, ימשיך בהם גם אחר ראש חודש, אך לא יתחיל בהם מראש חודש. ותיקונים הכרחיים כגון נזילות ונזקים, מותר להתחיל בהם גם אחר ראש חודש.

ש - המבצע עבודות צביעה וכיור בדירתו באמצעות קבלן, האם צריך להפסיקם משנכנס חודש אב?
ת - אם הקבלן יהודי, צריך להפסיקו, ואפילו אם הקבלן עני הצריך עבודה זו לפרנסתו הדחוקה. מפני שיכול לעסוק במלאכות שיפוץ אחרות המותרים בימים אלו, כמבואר לעיל. אך אם היה הקבלן נכרי, אין צריך להפסיקו אפילו בתשעה באב עצמו. ומכל מקום אם יוכל לפייסו בפיצוי מועט כדי שימתין עד אחרי תשעה באב, תבוא עליו ברכה.

ש - האם מותר לערוך שיפוצים בבית כנסת בימים אלו?
ת - מותר לערוך בבית הכנסת כל סוגי השיפוצים אפילו בשבוע שחל בו תשעה באב, כולל צביעה ציור וכיור, בין שהתחילו בהם קודם ראש חודש אב ובין אם לאו, מפני שהוא מצוה דרבים. כמו כן מותר להתחיל בבניית מעקה לדירתו הפרטית, אפילו בערב תשעה באב, מפני הסכנה. וכן כל כיוצא בזה.

ש - מי שלא קיים מצוות פרו ורבו, האם מותר לישא אשה בימים אלו?
ת - אמנם מעיקר הדין מותר לישא אשה לצורך קיום מצוות פרו ורבו גם בימים אלו, מכל מקום אסרו לישא אשה מראש חודש אב, מפני שאינו סימן טוב. ועל כל פנים, מותר לארס אשה גם בשבוע שחל בו תשעה באב, פן יקדימנו אחר ברחמים, ובלבד שלא יעשה סעודה אלא כיבוד קל.

ש - האם מותר לרכוש או לתפור בגדים חדשים בימים אלו?
ת - המנהג להחמיר שלא לרכוש או לתפור בגדים חדשים מראש חודש אב עד אחר התענית, אפילו שאין בדעתו ללובשם אלא לאחר התענית. והוא הדין נעליים ושאר בגדים שאינם חשובים כל כך, אף על פי שאין מברכים עליהם שהחיינו. ברם יש מקום להקל בזה אם נתקיים אחד מכל האופנים הבאים:
א. אין שהות לקנותם אחר תשעה באב, כגון בני משפחות החתן והכלה הרוצים לרכוש בגדים לצורך החתונה האמורה להתקיים מיד אחרי תשעה באב.
ב. יש חשש פן לא ימצא את אותו הבגד המתאים לטעמו או למידותיו.
ג. רוכש את הבגד במבצע הוזלה, ויש חשש פן יתייקר אחרי תשעה באב.
ד. אם התופר מתפרנס ממלאכה זו והתחיל בתפירה קודם ראש חודש אב, מותר להמשיך עד שבוע שחל בו תשעה באב. ואם היה עני ביותר שאין לו מה לאכול בלעדי מלאכה זו, יכול להמשיך בתפירה עד התענית. במה דברים אמורים לבני משפחות החתן והכלה או שאר אנשים, אבל החתן עצמו שלא קיים מצוות פרו ורבו, מותר הוא והכלה לרכוש בגדים חדשים לצורך חופתם בכל אופן אפילו בשבוע שחל בו תשעה באב.

ש - האם מותר לרכוש כלים או רהיטים או רכב בימים אלו?
ת - לפי הנראה לא אסרו הפוסקים אלא בגדים חדשים, אך כלים חדשים מותר לקנותם בימים אלו. במה דברים אמורים בכלים שאינם חשובים כל כך, כגון כלי בית ומטבח וכדומה. אבל רהיטים ששמח בהם כגון שולחן וארון או סלון או רכב אפילו ישן (למעט רכב מסחרי) וכדומה, נראה שאסור לקנותם מראש חודש אב. מכל מקום אם הזמינם קודם ראש חודש והגיעו לביתו אחר ראש חודש ואם לא יקבלם לרשותו יהא הדבר כרוך בהפסד ממון כגון דמי איכסון, מותר לקבלם לרשותו גם אחר ראש חודש.

ש - האם מותר ללבוש בגדים חדשים בימים אלו?
ת - אמנם מעיקר הדין אין ללבוש בגדים חדשים רק בשבוע שחל בו תשעה באב, מכל מקום המנהג להחמיר בזה מראש חודש אב. ודבר זה אינו תלוי כלל בברכת "שהחיינו", לפיכך אסור ללבוש בגדים חדשים אפילו שאינם חשובים - שאין מברכים עליהם שהחיינו. וכן אסור לנעול נעליים חדשות. וכמו כן אין להתיר ללובשם אפילו בשבת.

מפניני הפרשה

מטות מסעי

את הפרשיות מטות ומסעי, בין כשהן מחוברות ובין כשהן נפרדות, קוראים תמיד בימי בין-המצרים, כדי לעודד ולחזק את רוחנו. כי בפרשיות אלו מסופר על חלוקת הארץ, ויש בכך גם רמז לישראל שישובו לארץ ישראל מבין הגויים וינחלו אותה. **(בני יששכר)**

אלה מסעי בני-ישראל (לג, א)

משה רבנו כתב את המסעות של בני-ישראל והדברים נעשו חלק מהתורה. גם עכשיו נכתבים כל המסעות, הנדודים והתלאות של ישראל, וכשיבוא משיח זה יהיה הספר שהכול ילמדו בו. אין בכלל אלא מה שבפרט. כל ארבעים ושניים המסעות של בני-ישראל מצויים אצל כל אחד ואחד מישראל, מיום היוולדו עד יום מותו. **(רבי דוד מללוב)**

איש כי ידור נדר לה' (ל, ג)

נאמר בספרי: "בן י"ב שנה ויום אחד נדרי נבדקין". מדוע נשתנו הנדרים שהם מתחילים כבר בגיל י"ב ולא בגיל בר-מצווה, ככל מצוות התורה? משום שהנדר נועד להוסיף פרישות על מה שאסרה התורה, שזו הכנה לקיום התורה, כדי שלא להיות 'נבל ברשות התורה', ומיכוון שזו הכנה לתורה, לכן היא חלה כבר בגיל י"ב. **(בעל-שם-טוב)**

ואלה מסעיהם (לג, ב)

"ואלה" בגימטרייה ארבעים ושתיים. רמז לארבעים ושניים המסעות הקדושים שעברו בני-ישראל בצאתם ממצרים, ושנרמזים בהם עניינים נשגבים מאוד. **(רבי יצחק מנישכיז)**

לא יחל דברו (ל, ג)

ופרש רש"י: "לא יעשה דבריו חולין". אסור שדבריו ומעשיו הגשמיים של האדם יהיו חולין. גם ענייני חול של יהודי חייבים להיות בבחינת "חולין שנעשו על טהרת הקודש".

לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה (ל, ג)

מי שעומד בדיבורו ואינו משנה מדבריו כי אז - "כל היוצא מפיו יעשה": כל מה שהוא גוזר הקב"ה מקיים, כמאמר "צדיק גוזר והקב"ה מקיים". **(קדושת לוי)**

ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד (לב, א)

"מקנה" - מלשון קניין, "רב" - מלשון "עשה לך רב". קניין היה להם ברבם והיו דבקים מאוד במשה רבנו, ולכן שאפו להשתקע בארץ שבה נשאר רבם. **(רבי בונם מפשיסחה)**

אלה מסעי בני ישראל (לג, א)

ראשי התיבות של "**אלה מסעי בני ישראל**" רומזים לארבע הגלויות: **אדום מדי בבל יוון**. אילו לא חטאו בני-ישראל בעגל, היו ארבע גלויות אלה נכללות בתוך גלות מצרים, אך עקב חטא "**אלה** אלוהיך ישראל" - גרמו ל"אלה מסעיי" ולגלויות הקשות של בני-ישראל. **(ילקוט ראובני)**

וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה (לג, נה)

אם לא תורישו את יושבי הארץ, הרי לא זו בלבד שהם יחזיקו באותו חלק של הארץ שבו הם יושבים, אלא גם בחלק שזכיתם בו, הם יצררו אתכם על חלק זה לומר: קומו צאו ממנו. **(אור החיים)**

ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם (לג, ב)

מסעיהם ומוצאיהם של ישראל נכתבו כאן כדי ללמדנו, שדברי ימי ישראל, תולדותיו ומאורעותיו, תורה היא, וללמוד הם צריכים. **(אוצר חיים)**

וידבר משה אל ראשי המטות... לא יחל דברו (ל, ב-ג)

מדוע דווקא פרשה זו - של נדרים ושבועות ו"לא יחל דברו" - נאמרה לראשו המטות? כי על-פי-רוב, ראשי המטות, העסקנים והמנהיגים הם שנודרים ומבטיחים ואינם מקיימים, ולכן דווקא אליהם הופנתה האזהרה: "לא יחל דברו, ככל היוצא מפיו יעשה...". **(חתם סופר)**

אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ (לד, יז)

כתוב "ינחלו" ולא "ינחילו", לרמז שרק מנהיגים כאלו - שכאשר הם מנחילים לאחרים הם מרגישים כאילו הם בעצמם נוחלים, רק הם ראויין לתפקיד רם זה. **(רסיסי טל)**

ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם על-פי ה' (לג, ב)

העובדה שבני-ישראל יצאו ממצרים, הייתה בזכות "למסעיהם על-פי ה'" - בזכות שנסעו לקבל את תורת ה' יתברך. **(רבי משה-לייב מסאסיב)**

קברות התאווה

הגה"ק רבי **משה מקובריין** זיע"א פגש פעם יהודי שהיה שרוי בעצבות. ניסה הצדיק לשמחו, וזה הגיב בתמיהה: "לשמחה מה זו עושה? והלוא אמרו חז"ל 'יזכיר לו יום המיתה', וכאשר חושבים על יום המיתה אין מקום לשמחה". חייך הצדיק ואמר: "מאמר זה נאמר כלפי יצר-הרע. כשבא יצר-הרע ומנסה לפתות את האדם - 'יזכיר לו יום המיתה' - צריך האדם להזכיר ליצר-הרע את יום מיתתו-שלו (של יצר-הרע), שהרי תיכף ומיד יגיע משיח-צדקנו ואז יעביר ה' את רוח הטומאה מן הארץ וישחט את יצר-הרע. כפי שנאמר: 'קברות התאווה' - קברה של התאווה...". וסיים הצדיק: "יצר-הרע הוא שצריך להתעצב, אנחנו צריכים לשמוח!".

שק של מצוות

אורות עונג שבת

הר"ן מבאר את הנאמר בגמרא בנדרים (פא'.) "על מה אבדה הארץ על עוזבם את תורתי". ששורש תחילת ההידרדרות הנוראה של עם ישראל שהביא לחורבן בית המקדש, ולהרס ולהתמוטטות האישיות האנושית עד שנפלו ב-ג' העבירות החמורות עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים, הוא בזה שזילזלו ועזבו את לימוד התורה, וכשמתרחקים מהתורה הק' הרי שכל האפשרויות פתוחות לאובדן השפיות האנושית ולהתרסקות רוחנית עד התהום רח"ל.

כתבו בספרים הקדושים: ב"ימי בין המצרים" נפתחים אוצרות החכמה מן השמים ויש בימים אלה סייעתא דשמייא עצומה ומיוחדת של הצלחה בלימוד התורה, היות והתורה היא התיקון הגדול ביותר של החורבן והגלות. ודרשו זאת מהפסוק במגילת איכה שנאמר "כל רודפיה השיגוה בין המצרים" דהיינו "שכל מי שחפץ ורוצה וכל כולו שואף ורודף אחר לימוד התורה כמו שנאמר "נרדפה לדעת את ה'" ומשתוקק בכל נימי ליבו ונפשו להבין ולהשכיל ללמוד וללמד. הרי שבזמן זה של "ימי בין המצרים" ניתנת לו סייעתא דשמייא אדירה ומיוחדת להשיג את אשר יחפוץ ולהצליח בלימוד התורה הק'. וע"י כך האדם מעמיד את עצמו כבר במצב של מוכנות לקראת הגאולה השלימה, בזה שהוא גואל בראש ובראשונה את עצמו וזוכה ל"גאולה פרטית" ע"י עמלה של תורה כמו שנאמר "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה" ובכדהוא זוכה גם כן לפעול ולהשפיע "גאולה כללית" על כל העולם כולו - על כללות עם ישראל, שבכל קצווי תבל.

ויהי רצון שנזכה ובקרוב במהרה בימינו יתקיים בנו הפסוק "ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים" בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשנו אמן ואמן.

הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע

בית הכנסת רינת ירושלים
היכלא דרבנו יורם מיכאל זיע"א

הודעה משמחת

הננו לבשר לציבור שוחרי התורה בעירנו הק', כמידי חודש בשבת מברכין, גם בשבת זו פרשיות "מטות- מסעי" ישא מדברותיו בהלכה ובאגדה כבוד המרא דאתרא

הגאון הגדול רבי **יהודה דרעי** שליט"א
הרב הראשי וראב"ד באר שבע

בהיכל בית הכנסת "רינת ירושלים"
"היכלא דרבנו יורם מיכאל זיע"א"
רח' הגלבוע 1 שכונה ה'
בשעה 19:15
(כשעה לפני צאת השבת)

הציבור מוזמן

בברכת ברוכים הבאים
ושבת שלום ומבורך
המארגנים

כדברך והצדק איתן. נניח שאין במקרה שלפנינו מצווה של השבת אבדה — איזה טעם בכלל יהיה ללחם ולחמאה שיבואו בפי, כאשר אדע שקניתים בממון שיהודי אחר מצטער עליו?".

ראה אותו תלמיד מגיעים יושרו ות בצלאל; הבין כמו ומיד שינה את ט אחר סימנים בש

רק לאחר דקות, ייתכן שמצאו סי השקית, נרגע ר' לפניו. "אכן זכיתי גדולה", אמר בפנ "זכיתי באלפי מצ אחת".

אך ר' בצלאל לא היה החל לחפש בשקית ריים.

חים — זה מעלה טיעון

לרפואת
ר' יוסף שלמה
בר עליה
ורחל
בת סימי

ציבור שוחרי התורה
מוזמן לשיעורו הפרטי של הרב הגדול הדרשן המודע פה בפיק מרבליות
הרה"ג שלמה לוינשטיין
שליט"א
שיתקיים בעז"ה ביום ראשון
כט' תמוז תשע"ז (23.7.17) בשעה 20:30
בישיבת "נתיב השבים" שבזי 17 באר שבע

אין לקרוא בזמן התפילה - הגליון טעון גניזה